

* Αρχίζομαι, αγαπητοί αναγνώσται και ερίτιμοι αναγνώστρια, κατόπιν της θερμής ύποδοξης της όποιας εύχομεν εκ μέρους όλων σας, να εκπληρώμε το πρόγραμμά μας με τό όποιον κατέβλαμε σ' τή φιλολογική αυτή παλαίστρα. Ο σκοπός μας δέν ήτο να εκδόσωμεν άλλως ένα περιοδικόν κινούμενοι από συμφεροντολογικά ελατήρια, δέν ήτο ο σκοπός μας διά της εκδόσεως του «ΕΛΙΚΩΝΟΣ» να δρέψωμεν διάφνας φιλολογικάς, δέν εκδόσωμεν τό ανά χειρας περιοδικόν, κινούμενοι άλλως από φιλολογικήν ιδιοτροπίαν, όχι άλλος ήτο ο σκοπός, ήτο κατά πολύ ανώτερος* ήτο κυρίως τό πώς θά συντελέσωμεν εις τήν πνευματικήν ανάπτυξιν παντός ελληνόπαιδος. Ή ο τό πώς θά μεταβάλλωμεν και α σ β ε σ τ ο ν φ λ ο γ α τήν μικρή εκείνη φιλολογική στίβα ή ότοια είτε έξ έλλειψεως θάρρους, είτε άλλου τιτός λόγου και έπρόκειτο να οβιστή όμα τή γενέσει της χωρίς να φωτίση ούτε άμυδρώς τό φιλολογικό μας όρίζοντα. Καί πώς θά τό επιτυχάνωμεν τουτού; Απλούστατα δημοσιεύοντες τά εκλεκτότερα άπανθίσματα της συγχρόνου φιλολογίας, διδόντες τάς άπαιτούμενας φιλολογικάς συμβουλός, φέροντες εις τό φώς της δημοσιότητος τά πρώτα φτερουγίσματα των φιλολογικών νεοσσών διδόντες ποικίλας έπιστημονικάς, κοινωνιολογικάς και φιλολογικάς διαλέξεις, διδάσκοντες από σκηνης δράματα και τραγωδίας, διαπλάττοντες ετύω άφ' ενός μόν τήν εις πολτώδη άκόμη κατάσταση, από φιλολογικής απόψεως νεολαίαν, έρχόμενοι έξ άλλου άρωγού διά των εκάστοτε, εισπράξεων εις διαφόρους ευγενείς σκοπούς. Από τά έλατήρια αυτά όρμώμενοι, αναβιβάζομεν λίαν π ρ ο σ ε χ ώ σ από της σκηνης τήν ΜΕΡΟΠΗΝ του Βερναρδάκη, έργον ανεγνωρισμένης φιλολογικής άξίας, ευελπιστούντες δέ έν τέλει ότι θά εύχομεν της άμερίστου ύποστηρίξεως πάντων ύμνων διά τήν επιτύχωμεν του ευγενούς σκοπού μας, εκφράζομεν εκ των προτέρων τά θερμά μας εύχαριστήρια.

Αυτή τήν εβδομάδα έλαβα και από τον εκλεκτό μας συνέργατή κ. Φώτο Γιοφύλλη τήν κάτωθι έπιστολή.

Σύρος 8 Ιουλίου 1919.

Φίλη Διεύθυνσις

Σάς συγχαίρω θερμότατα για τήν έκδοσι του περιοδικού «Ελικών» που γίνεται άφορη μιās πνευματικής ζωής στή Πάτρα, στή Ιαίτρα τή πύλιν που τόσο άγάπησα και που που τόσο τή συμπάθη και μ' άλληθινή μου συγκίνησι τή θυμάμαι εύχομαι πρόοδο σ'το περιοδικό σας και άδιάκοπη καλλιτέρευση της ύλης του.

Σάς στέλνω κι' έγώ κάτι.

Πάντα δικός σας

Σπύρος Μάλοσ ο υ ο ρ ι ε ς

(Φώτος Γιοφύλλης)

—Τά φύλλα στέλλονται τακτικά «Τρελλό Βολιωτάκι» με τό καθ' έαυτό σας όνομα—έχρωόθηκε με λεπτ. 50 —Νάν» γιατί ή εξαμήνος συνδρομή έχει όρ. 3 —Σας εύχαριστούμεν εκκαρδίας «Τρελλό Βολιωτάκι» και «Τρελλό μαθητάκι» για τά κολακευτικά σας λόγια θά προσπαθήσωμε κ' έμεις να φανώμε αντίξοι των προσδοκιών σας— Αντίτιμον πωληθέντων φύλλων δέν τό λάβομεν κ. Σταρόπουλε.— Κάμετε ό,τι μπορείτε Δις Άντιπ. Κοικαλ. κ' έμεις εκ των προτέρων σάς εκφράζομεν τάς θερμάς μας εύχαριστίας.— Δέν μπορώ να σάς έννοήσω Δις Γαρ. Λαμπριν, πώς συμβίνει άλλας σκέψεις να έχετε γράψει και άλλας να δημοσιεύσωμε έμεις! Όσο για τό φύλλο γράψετε, εάν δέν τό λάβετε μέχρι σήμερον να τό ξανυστείλωμε.— Αποστείλωμε 15 φύλλα 7ου, 5ου κ. Νικηφ.— εύχαριστούμεν Δις «Ιδεώδης Έλλάς» συνδρομή Δις Τρις. Στεφ.— Ελήφθη και δημοσιεύεται Δις «Φαίδρα» σ'το μέλλον να μετράτε καλλίτερα της λέξεις για καλά σας λόγια είμεθα καθυποχρωμένοι.— Ποία είναι τά καθυπερόμενα φύλλα Δις Θεων. Καρβ. όνομάσατε αυτά άριθμητικώς.— Στο νέο σου μέρος Δις Μαγδ. Παπαδοπουλ. φρόντισε να διαδώσ ης τό «Ελικών». — Η συνδρομή σας ελήφθη κ. Πασ. Διαίρεσέ τή και σάς εύχαριστούμεν, διά τό διήγημα, ίδε σχετική στήλη, τό άλλο δέν δημοσιεύ-

θη άκόμη.— Εφ' όσον, «Αετέ έν Κλοβώ» δέν ελάβομεν εισέτι χορήματα άδυνατούμεν να άποστείλωμεν άπόδειξιν, διότι τό τουούτον λογιστικώς είναι λίαν άσυμβίβαστον περιμένουμε.— Σάς έγραψα Φ. Ζηρ. Κυπαρισ. περιμένο δείγμα τάχιστα. Γράμμασού Άν. Ζηρ. Αθήνας, ελήφθη άπολεσθέντα φύλλα άποστέλλω.— Εύχαριστούμεν κ. Ζαν νίδη για τήν ευγενή σας ύποστήριξι, περιμένο ά ποτελέσματα.— Περιεργο πράγμα κ. Γιαν-Κατομά μās γράφετε να μη δημοσιευθί κανένα έγκριθέν έργον σας, τώρα πάλι ξαναστέλλεται, δυσνόητον, μα τήν αλήθεια φαινόμενον.— Τό γράμμα σου με χειροποίησε, Βασ-κοψί, αλλά ή πολλές μου δουλειές δέν μ' άφίνουν να κάμω βήμα, θά σέ ειδοποιήσω έν κωφώ. Ήλειώ, μα τον Δία, τή ρομαντικότητα της διαμονής σου, χειρισμούς εις νεοσσόν— Σνδρομή, Δις Τούλα Αγ. της όδος Θεώνης Νικολαίδου ελήφθη, αλλά παραδόξως δέν μās γράφετε εύτε τήν διεύθυνσιν της, ούτε από ποίαν φύλλον θέλει να έγγραφη! — Σ' εύχαριστώ Γλοΰκε, για τό όραστο σου γραμματάκι, έργον ετέθη υπό έγκρισιν.— Απλούστατα κ. Παπ. ο λόγος είναι ότι δέν είχε έλθει ή σειρά του, εις τό σημερινό φύλλο βλέπετε ότι δημοσιεύομε κίτ.

—Είς όσους μου ζητούν σειράς τούς γράφω ότι τό 1ον φύλλο έξηγτηλήθη, τι να τούς κάμω! Σνδρομ. ελήφθη κ. Λοριάσι, εύχαριστούμεν. Επίσης ελήφθησαν ή δεκάδραχ. συνδρο. του κ. Κ. Παπασ. (έργον προσεχές) και ή διά του κ. Καλουδ. στζέισα συνδρο. κ. Κων. Χουδαίη Δικηγ. Περιμείνατε επισκολήν μου κ. Χαρβαλ. Σνδρομ. ελήφθησαν Δις Ζορ. (Φωφ. και Νιτσ. Εξίσου και Σταυρουλ. Θεοδώρου) και σάς υπερευχαριστούμεν έν καιρώ δέ θά παράσχητε και μερικάς άλλας εκδουλεύσεις εις τον «Ελικών». — Σάς είπαμε, κ. Νικολ. ότι ελήφθησαν όλα— Σνδρο. ελήφθη κ. Γ. Δελτε, εύχαριστούμεν.— Εστίν «Μίρα» τό φύλλον, άπορώ πώς δέν ελήφθ.— Ελήφθη συνδρομή «Στρατηγέ Ορσάρων», εύχαριστούμεν— Η έγκρισι των έργων εις τό προσεχές φύλλον, καθ' όσον ούτε ή έξελεγκτική επιτροπή ήυκαίρησε ούτε και.

“ΕΓΩ,,

Διά της στήλης ταύτης θά επικοινωνούν οι άναγνώσται μας πληρώνοντες πέντε λεπτά έκαστην λέξιν' οι θέλοντες να γράφουν με ψευδώνυμον όφείλουν πρώτον να έγκριθουν αυτό. Πρέπει όμως ή διεύθυνσις να γνωρίξη τό αληθές όνομά των. Τα εις τήν στήλην ταύτην δημοσιεύόμενα ποιήματα δέν να ύπολογίζωνται προς 2 όρ. έκαστον τετράστιχον.

Γιά τήν ΤΡΕΛΛΗΝ

Τρέλλα μου αγιάτρευτη! merci έν τούτοις για τήν καλωσύνην και περιμένο άνυπόμονα φαρμακό σου. Προτιμούσα όμως, άν δέ σοφ' έφερη κόπο, άντι μυαλού νάταν κάτι ποιητικώτερο, ώμορφώτερο και... άποτελεσματικώτερον τι λέξις;... Διεύθυνσί μου, άν χρειασθής έχει ό «Ελικών» «Τρελλός».

Άχρστοιχίς

- K—αθώς σέ είδα να σκορπής
- Λ—νοιξί μυρωμένη
- T—ριανταφύλλα και παχαλιές
- I—άκνυθους και κρίνα
- N—ά μου έσκόρπας της πληγής
- A—π' τή καρδιά γλυκειά έλπίδα.
- Αθήναι «Θεά της Άγάπης»
- Άγαπητή Μαρ. Τρακ. Τι γίνεσαι; με εξέχασες; Έμφάνις ως βλέπεις άποτόμως!!!... Έπρεπει!... Έμαθα από Κ...ν στενοχώρια σου! Μήπως φαίει τελευταίον Γκρούπ;... bravo! χα! χα! τι εκπλήξεις θά έχωμεν!!! Η άγαπημένη σου «Φαίδρα»

Δέχομαι ανταλλαγήν σου, «Αδωνι» μέσω «Ελικώνος» συγγνώμη που άργησα να σοφ' άπνητήσω, διότι ήμουν άδιάθετος αναμένο «Θεά της Άγάπης»

Φίλε «Γάκνυθε» Σδ πονεμένος, ζητών παρηγορίαν!! Διατί; Μήπως δέν εισαι τόσο άγαπητός τόσο επιθυμητός εις πάντας από του ζνιώτατου άρχοντος μέχρι του τελευταίου χαμινιοδ!! Μήπως πάντες δέν χειριζήσουν τήν εμφάνισιν σου μετά χαράς; Σδ δέ δέν άρνεισαι να σκορπίξης αφειδώς τάς χαριτάς σου εις πάντας. Πρό παντός εισαι προσήνης, πάντες σέ άγαπούν, σέ ποθούν. Καί τά άλλα άνθη σεμνώνονται να σ' έχουν σύντροφόν των. Έγώ όμως ή «Δάφνη» σκορπώ τήν χαράν αλλά και τον πόνον, καθιστώ εύτυχεϊς, αλλά και δυστυχεϊς. Δέν αγαπώμικι ύπό πάντων. Δέν με ποθούν ει μη εις ώρισμένας εποχάς και τον άλλον χρόνον μένω λησιμονιμένη. Λοιπόν φίλε μου «Γάκνυθε» εισαι παρκατονιάρης «Αδωνι» μόνον μέσω «Ελικώνος» γνωριμίαν «Δάφνη».

«Μαργαρίτα». Πώς περνάς; Είδον τήν «Ανεμώνην» ήτις πολύ θά εύχαριστηθί άν της γράψης τό ταχύτερον «Πύθων»!

Άγαπητή Γεωρ. Οίκονομ. και Σασ. Καρμ. Τι γίνεσαι. Έτσι λοιπόν ξεχνάτε; έπειτα κατηγορείτε έμέ «Ja maison comuée» ύγιαίνει μόνον ό μικρήσιος απέδρα κατόπιν γενναίου θρυσήματος!... έννοούμεθα νομίζω;.. Για τή γιορτή της Βιότης χρόνια πολλά «Ζό».

Δέν μου λέτε σάς παρκακλω γιατί δέν μου γράφετε τό ξέρετε πώς θά σάστειμήσω όλους «Τίτικα» προτείλω ανταλλαγήν καρτ-ποστάλ παντός είδους και άλληλογραφίαν, είμαι κατάλληλος να αντικαταστήσω τον «Μάριον» σου Γράψε μου «Χέλι» Ρ. Ρ. Ηράκλειον Κρήτης.

«Αιμάσουσα Καρδία» έλαβα τήν έπιστολή σου και σ' εύχαριστώ για τά παρήγορα λόγια σου. Είναι έντελώς άδύνατον ή καλή σου καρδιά να μου σκοτίσση τό άδηφάγο σαρκίποδομυκαταρτώγειτ ήκαρδιόπόνοσμου ειναμεγάλοςποδ δέν μπορεί ποτένα μετρηθί με τον δικόν σου. Η μαύρη του τάφου πλάκα, κι' αυτή άκόμη με μεγάλη δυσκολία, θά μωρέση να μου κοπάση τή μεγάλη μου δυστυχία που σάν σκιά μ' ακολουθεί. «Θεά της άγάπης» ό άγαπητός «Ελικών» έσπευσε να μου γνωρίση ότι τά γραφομενά σας σ'τό προχθесινό φύλλο αη εδρών έμέ χιλια εύχαριστώ. Έγγραψα και περιμένο άπάντησατε στο έρωτήμα μου τι έστι εύτυχία. «Δάφνη» άν έχης εύχαριστησι Γράψε μου τι έστι άπχαγήτευσις. Σδ δέ «Μίρα» τι έστι έλπις. Δέχομαι έρωτήσεις. p. r. «Αδωνις».

Σ' τον Τρελλό»

«Συγγνώμη άν σέ λύπησα «Τρελλέ» Με τά γραφομένα μου συγγνώμη άν σέ πλήγωσαν θαθεία τά λόγια τά δικά μου συχώρεσι έγώ ζητώ γιατί δέν φταίω και πίστευσε πώς πύω να παλαδώσω δέν τώλπίζα «τρελλέ» στα φανερά τό λέω, πώς με τό «εύχαριστώ» εκεί θά σέ λυ- «Τρελλή» (πουσα τόσο

Χά! χά! ψευδωνυμοχιοι τώρα θά δήτε, θά σας φανερώσω όλους, μα τήν αλήθεια έξαπέλυσα βλη τή συντροφιά μου προς άνιχνευσιν. Σ' έγνώρισα «Αδωνι» από τό ύφος της γραφής σου. Σδ «Δάφνη» εκρύφθηκες σ' όρκίζομε ότι προσεχώς θά σ' άποκαλύψω. άμ' βέβαια σοφ' άπχαγούρευον να γράφης. «Δαφνοστεφανωμένη Έλληνοπούλα» μās δανείζεις για μιά στιγμή τό στεφανό σου; «Γάκνυθε» σκούπισε λίγο τά δάκρυα κηύμενε!!! «Τρελλέ» πότε έφυγες από τήν Κέρκυρα; «Κόκκινος Διάβολος» (Η συνέχεια των συνεντεύξεων εις 7ην σελ.)